

WYMAGANIA EDUKACYJNE Z MATEMATYKI – KLASA 5iA, 5gA, 5bA, 5AW – ZAKRES ROZSZERZONY

Oznaczenia: K – wymagania konieczne (dopuszczający); P – wymagania podstawowe (dostateczny); R – wymagania rozszerzające (dobry); D – wymagania dopełniające (bardzo dobry); W – wymagania wykraczające (celujący)

1. BRYŁY OBROTOWE

1. Walec	<ul style="list-style-type: none">– pojęcie walca– pojęcia podstawy walca, wysokości oraz tworzącej– wzór na pole powierzchni całkowitej walca– pojęcie przekroju osiowego walca– wzór na objętość walca	Uczeń: <ul style="list-style-type: none">– wskazuje elementy charakterystyczne walca– zaznacza przekrój osiowy walca– oblicza pole powierzchni całkowitej walca– oblicza objętość walca– stosuje funkcje trygonometryczne do obliczania pola powierzchni i objętości walca– rozwiązuje zadania o podwyższonym stopniu trudności dotyczące walca
2. Stożek	<ul style="list-style-type: none">– pojęcie stożka– pojęcia podstawy stożka, wierzchołka, wysokości oraz tworzącej– wzór na pole powierzchni całkowitej stożka– pojęcia przekroju osiowego stożka oraz kąta rozwarcia– wzór na objętość stożka	Uczeń: <ul style="list-style-type: none">– wskazuje elementy charakterystyczne stożka– zaznacza przekrój osiowy i kąt rozwarcia stożka– oblicza pole powierzchni całkowitej stożka– oblicza objętość stożka– rozwiązuje zadania dotyczące rozwinięcia powierzchni bocznej stożka– stosuje funkcje trygonometryczne do obliczania pola powierzchni i objętości stożka– rozwiązuje zadania o podwyższonym stopniu trudności dotyczące stożka
3. Kula	<ul style="list-style-type: none">– pojęcia kuli i sfery– przekroje kuli, koło wielkie– pojęcie stycznej do kuli– wzór na pole powierzchni kuli– wzór na objętość kuli	Uczeń: <ul style="list-style-type: none">– wskazuje elementy charakterystyczne kuli– oblicza pole powierzchni kuli i jej objętość– stosuje funkcje trygonometryczne do obliczania pola powierzchni i objętości– rozwiązuje zadania o podwyższonym stopniu trudności dotyczące kuli
4. Bryły podobne	<ul style="list-style-type: none">– pojęcie brył podobnych– pojęcie skali podobieństwa brył podobnych	Uczeń: <ul style="list-style-type: none">– wyznacza skalę podobieństwa brył podobnych– wykorzystuje podobieństwo brył do rozwiązywania zadań

1. BRYŁY OBROTOWE			
5. Bryły opisane na kuli	– bryły opisane na kuli	Uczeń: – rysuje przekroje brył opisanych na kuli – rozwiązuje zadania dotyczące brył opisanych na kuli	
6. Bryły wpisane w kulę	– bryły wpisane w kulę	Uczeń: – rysuje przekroje brył wpisanych w kulę – rozwiązuje zadania dotyczące brył wpisanych w kulę	
7. Inne bryły wpisane i opisane	– walec opisany na graniastosłupie – walec wpisany w graniastosłup – walec opisany na stożku – walec wpisany w stożek – inne bryły wpisane i opisane	Uczeń: – rysuje przekroje brył wpisanych i opisanych – rozwiązuje zadania dotyczące brył wpisanych i opisanych	
18. Powtórzenie wiadomości 19. Praca klasowa i jej omówienie			
2. PRZYKŁADY DOWODÓW W MATEMATYCE			
1. Dowody w algebrze	– pojęcie implikacji – twierdzenia dotyczące własności liczb – twierdzenia dotyczące wyrażeń algebraicznych – dowód nie wprost	Uczeń: – dowodzi własności liczb – dowodzi prawdziwości nierówności – przeprowadza dowód nie wprost	
2. Dowody w geometrii	– twierdzenia dotyczące własności figur płaskich – twierdzenie o dwusiecznej kąta w trójkącie	Uczeń: – dowodzi własności figur płaskich – wykorzystuje własności figur płaskich do dowodzenia twierdzeń	
6. POWTÓRZENIE PRZED MATURĄ			
1. Liczby, zbiory i wartość bezwzględna	- działania w zbiorze liczb wymiernych - działania na pierwiastkach - działania na potęgach - wzory skróconego mnożenia - własności wartości bezwzględnej	- wykonuje działania na liczbach wymiernych - oblicza wartość pierwiastka kwadratowego z liczby nieujemnej – wyłącza czynnik przed znak pierwiastka kwadratowego – wyznacza wartości wyrażeń arytmetycznych zawierających pierwiastki kwadratowe, stosując prawa działań na pierwiastkach - usuwa niewymierność z mianownika, gdy w mianowniku występuje	K–D

		<p>wyrażenie , oraz szacuje przybliżoną wartość takich wyrażeń</p> <ul style="list-style-type: none"> – stosuje prawa działań na potęgach do obliczania wartości wyrażeń – stosuje prawa działań na potęgach do upraszczania wyrażeń algebraicznych – stosuje obliczenia procentowe w zadaniach praktycznych – stosuje obliczenia procentowe w zadaniach praktycznych dotyczących płac, podatków, rozliczeń bankowych – wyznacza iloczyn, sumę i różnicę przedziałów oraz zaznacza je na osi liczbowej – wyznacza iloczyn, sumę i różnicę różnych zbiorów liczbowych oraz zapisuje je symbolicznie – rozwiązuje nierówności pierwszego stopnia z jedną niewiadomą, w tym nierówności sprzeczne i tożsamościowe – stosuje wzory skróconego mnożenia do wykonywania działań – stosuje podstawowe własności wartości bezwzględnej – korzystając z własności wartości bezwzględnej, rozwiązuje proste równania i nierówności z wartością bezwzględną – korzystając z własności wartości bezwzględnej, upraszcza wyrażenia z wartością bezwzględną 	
2. Funkcje	<p>- Szkicowanie wykresu funkcji</p> <ul style="list-style-type: none"> – Monotoniczność funkcji – Odczytywanie własności funkcji z wykresu – Przesuwanie wykresu o wektor – Przekształcanie wykresu przez symetrię względem osi układu współrzędnych – inne przekształcenia wykresu 	<ul style="list-style-type: none"> – szkicuje wykresy funkcji o zadanej dziedzinie – na podstawie wykresu funkcji określa jej monotoniczność – odczytuje z wykresu funkcji jej dziedzinę, zbiór wartości, miejsca zerowe; argumenty, dla których funkcja przyjmuje wartości ujemne; argumenty, dla których funkcja przyjmuje wartości dodatnie; maksymalne przedziały monotoniczności funkcji, najmniejszą i największą wartość funkcji oraz argumenty, dla których te wartości są przyjmowane – szkicuje wykres funkcji $y = f(x - p) + q$ – szkicuje wykresy funkcji $y = -f(x)$, $y = f(-x)$ na podstawie wykresu funkcji $y = f(x)$ – 	K–D
3. Funkcja liniowa i układy równań liniowych	<ul style="list-style-type: none"> – Wykres funkcji liniowej – Własności funkcji liniowej – Równanie prostej na płaszczyźnie – Warunek prostokątności prostych 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje współczynniki występujące we wzorze funkcji liniowej i wskazuje wśród danych wzorów funkcji liniowych te, których wykresy są równoległe – sprawdza, czy punkt należy do wykresu funkcji liniowej – wyznacza wzór funkcji liniowej, której wykres spełnia zadane warunki, np. jest równoległy do wykresu danej funkcji liniowej 	K–D

		<ul style="list-style-type: none"> i przechodzi przez dany punkt – wyznacza miejsce zerowe i określa monotoniczność funkcji liniowej danej wzorem – wyznacza współrzędne punktów, w których wykres funkcji liniowej przecina osie układu współrzędnych, oraz podaje, w których ćwiartkach układu znajduje się wykres – określa monotoniczność funkcji liniowej w zależności od parametru – podaje warunek prostokątności prostych o danych równaniach kierunkowych – wyznacza równanie prostej prostokątnej do danej prostej i przechodzącej przez dany punkt 	
4. Funkcja kwadratowa	<ul style="list-style-type: none"> – Postać kanoniczna i postać ogólna funkcji kwadratowej – Równania kwadratowe – Postać iloczynowa funkcji kwadratowej – Nierówności kwadratowe – Równania i nierówności kwadratowe z parametrem – Funkcja kwadratowa – zastosowania 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje wzór funkcji kwadratowej w postaci ogólnej i kanonicznej – wyznacza wzór ogólny funkcji kwadratowej, mając dane współrzędne wierzchołka i innego punktu jej wykresu – wyprowadza wzory na współrzędne wierzchołka paraboli – rozwiązuje równania kwadratowe – wykorzystuje postać iloczynową funkcji kwadratowej do rozwiązywania zadań – rozwiązuje nierówność kwadratową – wyznacza te wartości parametru, dla których są spełnione warunki zadania – rozwiązuje zadania z parametrem o znacznym stopniu trudności – stosuje własności funkcji kwadratowej do rozwiązywania zadań optymalizacyjnych – przeprowadza analizę zadania tekstowego, a następnie zapisuje odpowiednie równanie, nierówność lub funkcję kwadratową opisującą daną zależność 	K–D
5. Wielomiany	<ul style="list-style-type: none"> – Dodawanie i odejmowanie wielomianów – Mnożenie wielomianów – Wzory skróconego mnożenia – Rozkład wielomianu na czynniki – Równania wielomianowe – Dzielenie wielomianów – Pierwiastki całkowite i pierwiastki wymierne wielomianu – Nierówności wielomianowe – Wielomiany – zastosowania 	<ul style="list-style-type: none"> – wyznacza sumę i różnicę wielomianów – wyznacza iloczyn danych wielomianów – stosuje wzory do usuwania niewymierności z mianownika – wyprowadza wzory skróconego mnożenia – stosuje wzory skróconego mnożenia do dowodzenia twierdzeń – rozkłada wielomian na czynniki w zadaniach różnych typów – rozwiązuje równania i nierówności wielomianowe – dzieli wielomian przez dwumian 	K–D

		<ul style="list-style-type: none"> - stosuje schemat Hornera - rozwiązuje równania wielomianowe z wykorzystaniem twierdzeń o pierwiastkach całkowitych i wymiernych wielomianu - rozwiązuje zadania tekstowe, wykorzystując działania na wielomianach i równania wielomianowe 	
6. Funkcje wymierne	<ul style="list-style-type: none"> - Przesunięcie wykresu funkcji o wektor - Funkcja homograficzna - Mnożenie i dzielenie wyrażeń wymiernych - Dodawanie i odejmowanie wyrażeń wymiernych - Równania wymierne - Nierówności wymierne - Równania i nierówności z wartością bezwzględną - Wyrażenia wymierne – zastosowania 	<ul style="list-style-type: none"> - przesuwa wykres funkcji o dany wektor, podaje wzór i określa własności otrzymanej funkcji - przekształca wzór ogólny funkcji homograficznej do postaci kanonicznej - szkicuje wykres funkcji homograficznej i określa jej własności - wyznacza dziedzinę prostego wyrażenia wymiernego i oblicza jego wartość dla danej wartości zmiennej - upraszcza w prostych przypadkach wyrażenia wymierne - wyznacza dziedziny iloczynu oraz ilorazu wyrażeń wymiernych - mnoży wyrażenia wymierne - dzieli wyrażenia wymierne - dodaje i odejmuje wyrażenia wymierne - rozwiązuje równania i nierówności wymierne, podaje i uwzględnia odpowiednie założenia - stosuje własności wartości bezwzględnej do rozwiązywania równań i nierówności wymiernych - wykorzystuje wielkości odwrotnie proporcjonalne do rozwiązywania zadań tekstowych dotyczących związku między drogą, prędkością i czasem 	K–D
7. Funkcje trygonometryczne	<ul style="list-style-type: none"> - Trójkąty prostokątne - Funkcje trygonometryczne kąta ostrego - Związki między funkcjami trygonometrycznymi - Funkcje trygonometryczne kąta wypukłego - Wykresy funkcji sinus, cosinus, tangens i cotangens - Przekształcenia wykresu funkcji - Tożsamości trygonometryczne - Wzory redukcyjne - Równania i nierówności trygonometryczne 	<ul style="list-style-type: none"> - stosuje twierdzenie Pitagorasa do wyznaczania długości odcinków w trójkątach prostokątnych - oblicza wartości funkcji trygonometrycznych kąta ostrego w trójkącie prostokątnym o danych długościach boków <ul style="list-style-type: none"> - wykorzystuje funkcje trygonometryczne do rozwiązywania zadań praktycznych - podaje związki między funkcjami trygonometrycznymi tego samego kąta oraz między funkcjami trygonometrycznymi kątów i wyznacza wartości pozostałych funkcji trygonometrycznych, gdy dana jest jedna z nich - oblicza wartości funkcji trygonometrycznych kąta, gdy dane są współrzędne punktu leżącego na jego końcowym ramieniu; przedstawia ten kąt na rysunku, do obliczania wartości wyrażeń - szkicuje wykresy funkcji oraz , gdzie f jest funkcją 	K–D

		<p>trygonometryczną, i określa ich własności</p> <ul style="list-style-type: none"> - dowodzi tożsamości trygonometrycznych, podając odpowiednie założenia - rozwiązuje równania i nierówności trygonometryczne 	
8. Funkcje wykładnicze i logarytmiczne	<ul style="list-style-type: none"> - Potęga o wykładniku rzeczywistym - Funkcja wykładnicza - logarytm i własności logarytmów - Funkcja logarytmiczna - Przekształcenia wykresu funkcji wykładniczej i logarytmicznej 	<ul style="list-style-type: none"> - zapisuje daną liczbę w postaci potęgi o podanej podstawie i wykładniku rzeczywistym - upraszcza wyrażenia, stosując prawa działań na potęgach - porównuje liczby przedstawione w postaci potęg - szkicuje wykres funkcji wykładniczej i logarytmicznej i podaje jej własności - rozwiązuje proste równania i nierówności wykładnicze, korzystając z wykresu funkcji wykładniczej - oblicza logarytm danej liczby - stosuje twierdzenia o logarytmie iloczynu, ilorazu oraz potęgi do obliczania wartości wyrażeń z logarytmami 	K-D
9. Ciągi	<ul style="list-style-type: none"> - Ciągi liczbowe - Ciągi monotoniczne - Ciąg arytmetyczny - Suma początkowych wyrazów ciągu arytmetycznego - Ciąg geometryczny - Suma początkowych wyrazów ciągu geometrycznego - Procent składany - Obliczanie granic ciągów - Szereg geometryczny 	<ul style="list-style-type: none"> - wyznacza początkowe wyrazy ciągu określonego wzorem ogólnym - wyznacza, które wyrazy ciągu przyjmują daną wartość - dowodzi monotoniczności ciągów - wyznacza wzór ogólny ciągu arytmetycznego, mając dane dowolne dwa jego wyrazy - stosuje średnią arytmetyczną do wyznaczania wyrazów ciągu arytmetycznego - oblicza sumę n początkowych wyrazów ciągu arytmetycznego - wyznacza wzór ogólny ciągu geometrycznego, mając dane dowolne dwa jego wyrazy - stosuje średnią geometryczną do rozwiązywania zadań - oblicza sumę n początkowych wyrazów ciągu geometrycznego - oblicza wysokość kapitału przy różnym okresie kapitalizacji - oblicza granice ciągów - sprawdza, czy dany szereg geometryczny jest zbieżny - oblicza sumę szeregu geometrycznego zbieżnego - stosuje wzór na sumę szeregu geometrycznego do rozwiązywania zadań, również osadzonych w kontekście 	K-D

		praktycznym	
10. Geometria analityczna	<ul style="list-style-type: none"> - Odległość między punktami w układzie współrzędnych - Środek odcinka - Odległość punktu od prostej - Okrąg w układzie współrzędnych, wzajemne położenie dwóch okręgów, wzajemne położenie okręgu i prostej - 	<ul style="list-style-type: none"> - oblicza odległości między punktami w układzie współrzędnych - wyznacza współrzędne środka odcinka, gdy dane są współrzędne jego końców - oblicza odległość punktu od prostej - wyznacza równanie okręgu o danym środku, przechodzącego przez dany punkt - wyznacza środek i promień okręgu, gdy dane jest jego równanie w postaci kanonicznej lub postaci ogólnej - 	K-D
11. Planimetria	<ul style="list-style-type: none"> - Długość okręgu i pole koła - Kąty w okręgu - Okrąg wpisany w trójkąt i opisany na trójkącie - Okrąg opisany na czworokącie i wpisany w czworokąt - Twierdzenie sinusów - Twierdzenie cosinusów 	<ul style="list-style-type: none"> - stosuje wzory na długość okręgu i długość łuku okręgu oraz wzory na pole koła i pole wycinka koła - stosuje twierdzenie o kącie środkowym i wpisanym, opartych na tym samym łuku oraz twierdzenie o kącie między styczną a cięciwą okręgu - rozwiązuje zadania związane z okręgiem wpisanym w trójkąt, oraz z okręgiem opisanym na trójkącie - rozwiązuje zadania związane z okręgiem wpisanym w czworokąt i z okręgiem opisanym na czworokącie - stosuje twierdzenie sinusów do rozwiązywania trójkątów - stosuje twierdzenie cosinusów do rozwiązywania trójkątów 	K-D
12. Stereometria	<ul style="list-style-type: none"> - Graniastosłupy <ul style="list-style-type: none"> - Ostrosłupy - Kąt między prostą a płaszczyzną - Kąt dwuścienny - 	<ul style="list-style-type: none"> - określa liczby ścian, wierzchołków i krawędzi graniastosłupa - oblicza długości przekątnych graniastosłupa prostego - stosuje funkcje trygonometryczne do obliczania pola powierzchni graniastosłupa - oblicza objętość graniastosłupa - określa liczby ścian, wierzchołków i krawędzi ostrosłupa - oblicza pole powierzchni bocznej, całkowitej i objętość ostrosłupa - rozwiązuje zadania dotyczące miary kąta między prostą a płaszczyzną ostrosłupa - rozwiązuje zadania dotyczące miary kąta dwuściennego - wskazuje przekroje graniastosłupa - oblicza pole danego przekroju - wskazuje przekroje ostrosłupa i oblicza pole danego przekroju 	K-D

<p>13. Rachunek prawdopodobieństwa</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Reguła mnożenia - kombinatoryka - Prawdopodobieństwo klasyczne - Własności prawdopodobieństwa - Prawdopodobieństwo warunkowe - Prawdopodobieństwo całkowite - Schemat bernoulliego - wzór Bayesa - doświadczenia wieloetapowe 	<ul style="list-style-type: none"> - stosuje regułę mnożenia do wyznaczenia liczby wyników doświadczenia spełniających dany warunek - oblicza permutacje, wariacje bez powtórzeń, wariacje z powtórzeniami, kombinacje w zadaniach - oblicza prawdopodobieństwa zdarzeń losowych, stosując klasyczną definicję prawdopodobieństwa - oblicza prawdopodobieństwo zdarzenia przeciwnego - stosuje twierdzenie o prawdopodobieństwie sumy zdarzeń - stosuje własności prawdopodobieństwa w dowodach twierdzeń - oblicza prawdopodobieństwo warunkowe - oblicza prawdopodobieństwo całkowite - oblicza prawdopodobieństwa zdarzeń w doświadczeniu wieloetapowym - stosuje schemat Bernoulliego do rozwiązywania zadań - stosuje wzór Bayesa do obliczania prawdopodobieństw zdarzeń 	<p>K-D</p>
<p>14. Statystyka</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Średnia arytmetyczna - Mediana i dominanta - Odchylenie standardowe - Średnia ważona 	<ul style="list-style-type: none"> - oblicza średnią arytmetyczną zestawu danych - oblicza średnią arytmetyczną danych przedstawionych na diagramach lub pogrupowanych na inne sposoby - wyznacza medianę i dominantę zestawu danych - oblicza wariancję i odchylenie standardowe zestawu danych - oblicza średnią ważoną zestawu liczb z podanymi wagami 	<p>K-D</p>
<p>15. Rachunek różniczkowy</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Granica funkcji w punkcie - Granice funkcji w nieskończoności - Ciągłość funkcji - Pochodna funkcji - Funkcje rosnące i malejące - Ekstrema funkcji - Wartość najmniejsza i wartość największa funkcji - Zagadnienia optymalizacyjne 	<ul style="list-style-type: none"> - oblicza granicę funkcji w punkcie - oblicza granice jednostronne funkcji w punkcie - oblicza granice funkcji w nieskończoności - sprawdza ciągłość funkcji - korzysta z wzorów do wyznaczenia funkcji pochodnej oraz wartości pochodnej w punkcie - wyznacza punkt wykresu funkcji, w którym styczna do niego spełnia podane warunki - korzysta z własności pochodnej do wyznaczenia przedziałów monotoniczności funkcji - wyznacza ekstrema funkcji stosując warunek konieczny i wystarczający jego istnienia - wyznacza najmniejszą i największą wartość funkcji w 	<p>K-D</p>

		przedziale domkniętym – stosuje umiejętność wyznaczania najmniejszej i największej wartości funkcji do rozwiązywania zadań optymalizacyjnych	

Wymagania edukacyjne z matematyki – zasady oceniania

1. Stosuje się średnią ważoną. Zgodnie ze statutem ustala się następujący system wag:

- Sprawdzian - waga 3,
- Kartkówka, odpowiedź ustna – waga 2,
- Praca na lekcji, aktywność – waga 1.

2. Oceny bieżące mają formę procentową. Zapis w dzienniku ma postać liczb całkowitych od 0 do 100 określających ilość procent, części ułamkowe są zaokrąglane do całości zgodnie ogólnie z przyjętymi regułami matematycznymi

3. Uzyskane wyniki procentowe w ocenianiu bieżącym przelicza się według następującej skali:

Stopień	Ocena	Wartość procentowa
celujący	6	97,5% - 100%
bardzo dobry	5	89,5% - 97,4%
dobry	4	74,5% - 89,4%
dostateczny	3	49,5% - 74,4%
dopuszczający	2	29,5% - 49,4%
niedostateczny	1	0% - 29,4%

4. Stosuje się znaki plus "+" oraz minus "-" za nieprzygotowanie do lekcji, aktywność, zadania domowe lub ich brak oraz częściowe odpowiedzi. Za trzy plusy uczeń uzyskuje ocenę bdb z wagą 1, zapisaną w dzienniku w formie procentowej 96. Za trzy minusy – ocenę ndst z wagą 1, zapisaną w dzienniku w formie procentowej 0.

5. Uczniowi przysługuje dwa „nieprzygotowania” (np.) w ciągu semestru bez podania przyczyny, z wyłączeniem zajęć, na których odbywają się sprawdziany i zapowiedziane kartkówki. Uczeń zgłasza nieprzygotowanie na początku lekcji i fakt ten zostaje odnotowany przez nauczyciela w dzienniku za pomocą skrótu "np."

6. Zasady przeprowadzania prac pisemnych:

- Kartkówka obejmująca materiał z trzech ostatnich lekcji lub zadanie domowe nie musi być zapowiedziana, kartkówka trwa do 15 minut,
- Praca klasowa obejmująca materiał całego działu musi być zapowiedziana z co najmniej tygodniowym wyprzedzeniem i poprzedzona lekcją powtórzeniową,
- Termin pracy klasowej powinien być uzgodniony z klasą, aby nie pokrywał się z terminem już zapowiedzianej pracy pisemnej,
- Pracę klasową uczniowie piszą przez całą lekcję,
- Uczeń, który opuścił klasówkę (pracę klasową, sprawdzian, test, sprawdzian diagnostyczny, badanie wyników nauczania i in.) z przyczyn usprawiedliwionych, jest zobowiązany ją napisać najpóźniej w ciągu dwóch tygodni od dnia powrotu do szkoły. Termin i czas wyznacza nauczyciel tak, aby nie zakłócać procesu nauczania pozostałych uczniów. Jeżeli jest to tylko jednodniowa nieobecność na sprawdzianie, to uczeń pisze zaległą pracę na najbliższej lekcji matematyki, gdyż nie musi nadrabiać żadnych zaległości.
 1. w przypadku ponownej nieobecności ucznia w ustalonym terminie, uczeń pisze pracę klasową (lub inne pisemne sprawdzenie wiadomości) po powrocie do szkoły (bez konieczności ponownego umawiania się). Zaliczenie polega na napisaniu pracy klasowej (lub innego pisemnego sprawdzenia wiadomości) o tym samym stopniu trudności,
 2. jeśli uczeń był nieobecny na klasówce z przyczyn nieusprawiedliwionych, powinien ją napisać na następnej lekcji, tzn. pierwszej, na której będzie obecny po nieobecności na sprawdzianie.

7. Zasady poprawiania prac pisemnych:

- Uczeń może poprawić ocenę z pracy klasowej w nieprzekraczalnym terminie dwóch tygodni. Uczeń, który otrzymał ocenę niedostateczną z pracy klasowej jest zobowiązany ją poprawić,
- Krótkie sprawdziany – kartkówki – nie podlegają poprawie,
- Ocena uzyskana z poprawy jest wpisywana zamiast oceny poprawianej,
- Przy poprawianiu oceny obowiązuje zakres materiału, jaki obowiązywał w dniu pisania sprawdzianu,
- Każda poprawa oceny następuje po uzgodnieniu tego faktu z nauczycielem,
- Przyjmuje się, że w przypadku poprawiania oceny, ocena z poprawy ma taką samą wagę jak ocena poprawiana.